

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih 18.4.2012
Sayı 343

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Tokat ilimizin Türkiye'nin en çok göç veren ili olması nedenlerinin araştırılıp alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 104.ve 105. maddelerine göre bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

SANM

① Dr. Serpil Tanrıbelin
İST. M.V.

③ Sedat AKSÜNGER
İZMİR

④ Tolun GANDAR
MUTLA
Ağaçsarı

⑦ Mehmet Hilal Kaplan
Kocaeli M.V.

⑧ İhsan ÖZKER
İSTANBUL M.V.

⑩ Ali SARIBAF
Çarşamba M.V.

⑪ Emre Köprülü
Tehrik M.V.

① Dr. Orhan DÜZGÜN
Tokat Milletvekili

⑤ Köymü Kurb
ERİŞİLİR

⑥ Ali Rıza ÖZTÜRK
MERİT M.V.

⑨ Ali Serinbaş
Gaziantep M.V.

R. K. Özkan
Burdur M.V.

⑫ İhsan Barkavran
Samsun

[illegible]

GEREKÇE

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), verilerinde net göç hızına göre; 2009-2010 döneminde en fazla göç veren il Tokat olmuştur. Tokat'a 25 bin 430 kişi göç ederken, 40 bin 995 kişi de ilimizden göç etmiştir. Tokat'ın göç veren iller sıralamasında en ön sırada yer alması, Tokat halkımızın her kesiminde kaygı uyandırmaktadır. Göçün nedenlerinin başında ekonomi ve istihdam sorunu aynı zamanda yöresel geçim kaynaklarının azalması gelmektedir. 2011 yılında 2214 adet esnaf kepenk kapatmıştır. Özellikle tarım ve hayvancılığın yok olması vatandaşlarımızın verimli topraklarını bırakıp büyük şehirlere göç etmesine yol açmaktadır. Nüfusu 2000'in altında olan belediyeler kapandığında göç sorunumuz aratarak devam edecektir. Turhal Şeker Fabrikasının satılması ve Tokat Sigara fabrikalarının kapanması göçe hız veren en büyük etkenlerdendir.

Bir yurttaşımızın evini, toprağını, memleketini arkasında bırakıp kendi vatani içinde dahi olsa başka bir şehre göç etmesi için çok ciddi nedenlerinin olması ve hatta köyünü toprağını bırakmayı göze alacak kadar çaresiz olması gerekir. Hepimiz köyden kente göçün nedenlerini, işsizlik, eğitim fırsatlarından eşit olarak yararlanamamak, yoksulluk, toprağını ekip karşılığını alamamak ve devlet tarafından yaptırılan zorunlu göç hareketleri olarak sayabiliriz. Göç eden yurttaşlarımızın sıkıntısı köyünü ve toprağını geride bıraktıktan sonra da çözülmemekte ve sonrasında ise yaşanan kentlerdeki barınma ve istihdam sorunu gelmektedir. Sağlıksız ve aşırı göç halkımızı mutsuzlaştırmakta ve yalnızlaştırmaktadır ve bu sorunun acilen önüne geçilmesi gerekmektedir. Şehirlerdeki işsizlik oranının had safhaya ulaştığı bir ortamda göçün kendiliğinden durmasını beklemek bir hayal olmaktan öteye gidemez ve gerçekliği bulunmamaktadır. Şehirdeki yaşama imkânlarının iyileştirilmesi ise sosyal bir gereklilik olsa bile, yeterli değildir. Büyük şehirleri cazibe merkezi olmaktan çıkartacak önlemlerin alınması, köydeki geçim koşullarının iyileştirilmesi zorunludur. Özellikle toprak ve diğer üretim kaynaklarının dağılımındaki dengesizlik, çiftçimizin emeğinin karşılığını alamaması, esnafın siftah bile yapamadan sürekli kepenk kapatması kamu hizmetlerindeki noksanlıkların çözülmesi gerekmektedir. Çiftçinin gelir düzeyini artıracak tarım ve pazarlama teknikleri öğretilmeli, yatırım gücü kredilerle desteklenmelidir. Bütün bu nedenlerle, göçü geriye çevirmek imkânı dahil, köylerden kente göçü durduracak, çiftçimizi kendi topraklarında eski refah günleriyle buluşturacak çözüm yollarının bulunması gerekmektedir.

